

9 – 27. april 2000
118. årgang

Organ for De danske Brevdueforeninger

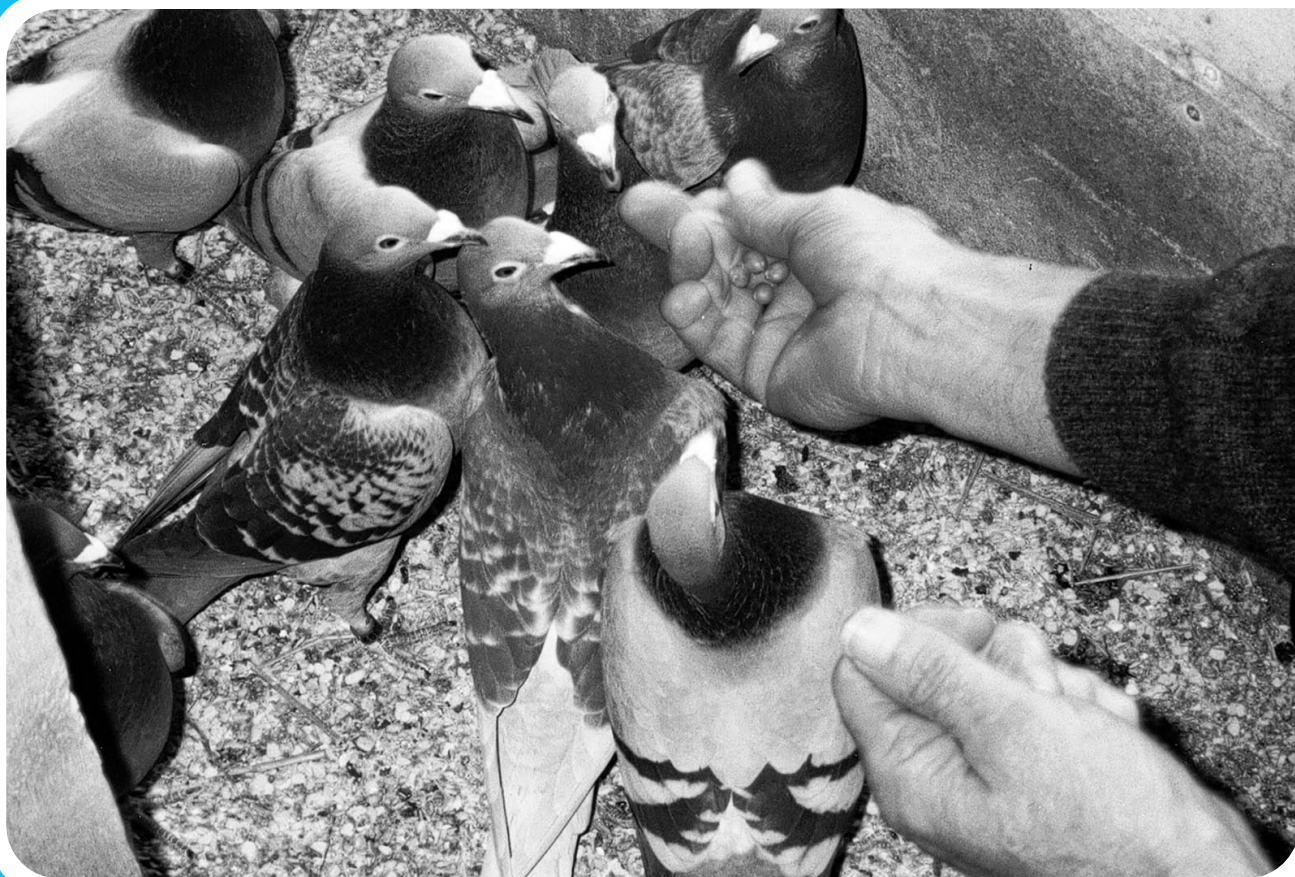
BREVDUEN BREVDUEN

Af indholdet:

Vinder af Forsvarets
guldmedalje og van-
drepræmie, Andreas
Andreasen 0239
»Skærbæk«

Junior og begynder-
mester Kiki Mathie-
sen, 0119 »Start«

Mellemdistance-
mester
Ronny Olsen, 0184
Min hverdag
med duerne
Avl af brevduer
er det rene held

BREVDUEN BREVDUEN

Dødsfald

Kaj Jensen, Aalborg

Det var med stor sorg vi i begynnelsen av mars fikk melding om at vår gode sportskamarat Kai Jensen så altfor tidlig var gått bort.

Våre tanker går i en slik stund til Kais familie og til Kais bror Jens spesielt, Kai og Jens delte duehobbyen og var fryktede konkurrenter på slippene i nord Danmark.

Her i Norge ble vi kjent med Kai på 80 tallet da vi begynte å reise til Danmark for å se og lære om brevduesporten.

Aalborg var det naturlige stoppestedet og Kai var den naturlige vært, var det et slag som skulle besøkes så ordnet Kai dette med en telefon eller to.

Det er vanskelig å beskrive Kais hjelpsomhet, hans generøsitet, hans kunnskap og glød for duesporten. På 80 tallet mens Kai ennå var en ungdom beskrev eldre medlemmer i Aalborg at Kai kom til å bli en ny »Ruulender« historien kommer til å vise hvor stor han ble.

Efter som årene gikk ble Kai den naturlige reiseleder for oss nordmenn på busstur til Belgia, hvor hen han enn kom var det naturlige midpunkt og døråpner, det som viste seg var at han hadde like gode duevenner i Holland og Belgia som i Norge og dette var blant absolutt toppene i de enkelte landene.

En annen side med Kai var at han ble en personlig venn med oss nordmenn og utallige var de gangene han var på besøk her, alltid villig med gode råd om parring og slagbygging.

Senest i vinter hadde Kai og Jens duer med til Bergen, dette for å hjelpe til med blodsfornyelse der det trengtes.

For oss som var tilstede på Askøy 3/1 00 og hørte Kais foredrag og så hans duer, vi vet at dette var en av de virkelig store Duemenn.

Denne kvelden kommer til å stå som et verdig farvell med en god venn.

Takk for det du gav oss.

Hvil i fred.

Hilsen fra Askøy BF og alle dine duevenner i Norge.

Stein Thorsen

Slag sælges

4 rum med 30 reder i alt samt rum til 30 unger med 8 reder. Beliggenhet i Søborg. Pris: 13.000 kr.

Henv. Brian
Tlf. 39 69 49 00
(Bedst efter kl. 17.00)

Vi har alt, hvad duefolk har brug for

Vitaminer i alle afskygninger (både flydende og i pulver).
Duesten – Picksten – Grit – Slagtørrepulver – Mineraltilskud
– Badesalt – Druesukker og meget mere

+ ALLE FORMER FOR INVENTAR

STORT GRATIS KATALOG

»AMERICA« – 7700 THISTED – 97 92 01 22

Vi gratulerer

60-års fødselsdag

28/4: Evald Sørig, 084 »Lilleheden«.

4/5: Bent Jørgensen, 0177 »Heden«.

7/5: Kai Lionet, 040 »Freja«.

50-års fødselsdag

5/5: Peter Pedersen, 086 »Bangsbo«.

40-års jubilæum

Leif Andreassen kan den 1. maj 2000 fejre 40-års jubilæum som brevduemand.

Leif blev indmeldt i 0247 »Suldrup« som ti-årig. Foreningen blev senere omdøbt til 0247 »Støvring«. Han var i 1975 formand for 0247 og var i bestyrelsen for Fællesforeningen »Midthimmerland«. Da 0247 første gang blev nedlagt i 1975, indmeldte Leif Andreassen sig i 1976 i 0249 »Godthåb«. Da han i 1977 flyttede til Storvorde, blev han medlem af 0234 »Kongerslev«, hvor han blev valgt til kasserer.

Leif Andreassen var herefter i 1979 med til at oprette den nye forening 034 »Mou«, hvor han var kasserer indtil 1982, og i 1985 var han foreningens formand.

Han flyttede tilbage til 0234 »Kongerslev« i 1991 og var foreningens formand i perioden 1993-94. I 1997 kom han tilbage til 034 »Mou«, hvor han i dag fungerer som formand for foreningens »platteudvalg«.

Leif har i årene haft mange gode resultater med duerne, blandt andet flere sektionsvindere.

Medlemmerne i 034 »Mou« ønsker til lykke med jubilæet og held og lykke fremover.

Fremlysning

NL-2000-1302007 Sabrina Godt, tlf. 64 81 35 75.

B-2000-4360756 Søren Iversen, tlf. 86 42 83 53.

NL-2000-1399144 F. Poulsen, tlf. 62 67 15 81.
DV-8237-99-851 Th. Nielsen, tlf. 48 30 02 49.
B-99-1053735 J. Boesen, tlf. 86 48 42 42.

Efterlysning

Foreningskurv nr. 12 bortkommet fra Altona den 7. august 1999. 0234 »Kongerslev«. Tlf. 98 33 15 95.

FORSIDEBILLEDE:
Vinder af Forsvarets
guldmedalje og vandrepæmie
Andreas Andreasen
0239 »Skærbæk«
Duerne flokkes omkring Andreas,
som lokker med jordnødder.

Meddelelser fra foreninger og sektioner

Husk 097's jubilæum

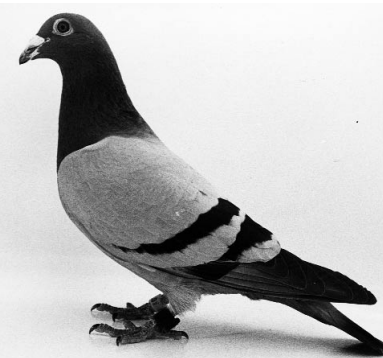
Lørdag den 29. april kl. 12.00-15.00 i klubhuset, Bisgårdsvej 42, Odder.

Bestyrelsen

3 sektionsvindere

077-96-605 A. Sektionsvinder Bremen 13/6-98, sek. 54. 077 »Arden«.

077-96-635 A. Sektionsvinder Neumünster 12/6-99. 077 »Arden«.

077-97-800 A. Sektionsvinder Lüneburg 17/7-99 sek. 54. Far til 800 blev dobbelt sektionvinder i 98 fra henholdsvis Berlin 27/6 samt Hannover 13/7. Ejer: Søren Sørensen, 077 »Arden«.

DE DANSKE BREVDUEFORENINGER

Formand: Erling Vestergaard, box 69, 9800 Hjørring. Tlf. 98 92 05 00 (ma.-fr. kl. 8.30-10.00).
Næstformand: Erik D. Larsen, Birkevej 14, 7100 Vejle. Tlf. 75 83 37 31.
Medlemmer: Normann Wendt, Rosenvangsgade 142, 8270 Højbjerg. Tlf. 86 14 16 20.
Børge Godtfredsen, Gartnerager 5, Overdam, 2970 Hørsholm. Tlf. 45 86 19 15.
Erik Rasmussen, Demstrupvej 30, 8900 Randers. Tlf. 86 43 05 65.
Svend Aage Krogsgaard, Vasevej 7, 6950 Ringkøbing. Tlf. 97 32 04 67.
Bent Bøgh, Sæbyvej 82, 9900 Frederikshavn. Tlf. 98 43 27 33.
Ole Nielsen, Dorphs Allé 50, 2630 Tåstrup. Tlf. 43 52 48 96.
Villy Petersen, Brønderslevvej 10, 6700 Esbjerg. Tlf. 75 13 86 91.

Annoncetakster
pr. 1. april 1997:
1/1 side3700.-
2/3 side2600.-
1/2 side1940.-
1/3 side1295.-
1/4 side965.-

Mindre annoncer:
Pr. 1 sp.-mm. . . .5,50
Mindstepris . . .165.-

Køb/salg
rubrikannoncer
Pr. linie40.-

Tillæg pr. farve
Kr.1000.-

Foreningsmedd.:
Pr. spalte440.-
Mindstepris 70.-

Resultatlisler:
Pr. spalte 300.-

Priserne er incl. moms.

HOVEDBESTYRELSE:

SEKRETARIAT:
Industrivej 19, 3320 Skævinge. Tlf. 48 28 42 44. Telefax 48 28 46 44.
Kontortid: Ma.-ti.-on. kl. 9.00-16.00. To.-fr.kl. 9.00-14.30.
Sekretariatsleder: Ole Nielsen.
Internetadresser: Hjemmeside: www.brevduen.dk - Emailadresse sekretariatet: ddb@inet.uni2.dk

MEDELSBLADET BREVDUEN

udkommer ordentligvist i uger med ulige nummer.
Ansvarshavende redaktør: Dan Kristiansen, Strandgårdsvej 1, 4600 Køge. Tlf. 56 65 87 61.
I redaktionen: Bent Vestergaard, Rosenvang 21, box 27, 8543 Hornslet. Tlf. 86 99 44 77.
Artikler, redaktionelle fotos, efterlysninger og fremlysninger sendes til Dan Kristiansen. - Fødselsdage, jubilæer, dødsfald, annoncer samt meddelelser til rubrikken »Meddelelser fra foreninger og sektioner« sendes til Bent Vestergaard. - Kapflvningresultater sendes til postbox 69, 9800 Hjørring.
Ekspedition: DdB's sekretariat, hvor abonnement (pr. år) kan tegnes.
Reklamationer over udeblevne numre af bladet bedes rettet til det stedlige postkontor.
Tryk: Vestergaards Bogtrykkeri, Hjørring. Miljøcertifikat ISO 14001.

Så flyver vi

Endelig er vi fremme ved starten på kapflvningssæsonen, ja der er nok nogen, der allerede er startet. Lad os håbe, at vi får en dejlig sommer med mange gode week-ends, hvor vi konkurrerer på enkeltflyvninger og om mesterskaber.

Igen i år advarer vi mod, at nogen bliver for overmodige og træner/flyver deres duer i vejr, der ikke er egnet til kapflvning.

Sæsonen er lang, og der er tid nok til at få trænet sine duer op til kampen om mesterskaberne, der først starter sidst i maj, så giv duerne en chance, og træn dem, når det gode vejr er der.

Et andet vigtigt forhold er, at vise hensyn overfor et-års duerne, der nu skal ud og sidde 2 dage i kurvene på DdB-flyvninger. Brug maj måned til at lære dem at drikke i kurven. Det gøres ved at indlevere dem dagen før træning i klublokalet, at sætte drikkekar op i kurvene, så de lærer at finde vand. En mulighed er, at fjerne drikkekarret ved middagstid den dag man indleverer til træning, hvorved duerne kommer ned i klubben med korn i kroen men uden vand. Har de prøvet det 3-4 gange, skal de nok lære at drikke i kurven nede i klubhuset.

Har man ikke lært de et-årige at drikke i kurven, inden man sender dem på DdB-flyvninger, bliver resultatet, at de efter løsladelse begynder at søge efter vand i stedet for at flyve kapflvning, med det resultat at de kommer væsentligt senere hjem end slagets gamle duer, og i værste fald kommer de slet ikke hjem, fordi de ikke kan finde vand.

Andet sted i bladet bringer vi en artikel skrevet af Toni Van Ravenstein, hvor han fortæller, at avl af brevduer er det rene held, og hvor han postulerer, at mange tror, at bare de fylder duerne med de opreklamerede produkter, så er den hellige grav velforvaret. Han har selvfølgelig ret i, at biprodukterne alene kan ikke gøre det, men omvendt er det helt sikkert, at sørger man ikke for at duerne er op-

timale uge efter uge, kan man ikke følge med. Duerne bliver slidt på flyvningerne, og de har behov for hjælp for at blive fit for fight så hurtigt som muligt. Alle ved, at kommer de i underskud med kropssalte, har de et problem, og duen vil da søge ned efter et slip for at finde kropssalte, fremfor at skynde sig hjem til slaget.

Det er da rigtigt, at det sværeste indenfor sporten er, at avle de duer der skal afløse de gode kapflyvere, men ligefrem at kalde det rent held, er jeg ikke enig i. Det kan godt være, at man skal være heldig een eller to gange, men når man først har fået fremavlet en flok gode kapflyvere, er muligheden stor for, at man kan være med fremme i flere år, såfremt man bærer sig fornuftigt ad. Dermed være ikke sagt, at al-

le gode kapflyvere kan give sine evner videre til børnene, men med mere end 37 års erfaring bag mig, så tør jeg godt vove den påstand, at alle slag med succes, enten det er danske eller udenlandske, arbejder efter det samme system, hvor det er kvalitetsduer, der avles på.

Lad mig minde om de mange artikler, der har været offentliggjort her i »Brevduen«, hvor man har kunnet læse, at et givent slag har hentet blodfornyelse hos et topslag og efter ganske bestemte duer, og hvor der er skabt duer, der kunne holde slaget med fremme.

Der skal gode kapflyvere til, og der skal arbejdes med dem i avlen, og de gode kapflyvere skal hjælpes, det vil sige gøres optimale uge efter uge. Arbejder man efter disse retningslinier kommer heldet automatisk, så jeg er ikke enig i, at det at avle en god brevdue er det rene held. Arbejd med duerne og tænk logisk, så kan du også være med.

D.K.

Beklagelige fejl

Overgang til nyt Edb-program i sekretariatet har desværre medført, at der er sket fejl i overførslen af data fra sekretariatet. Bl.a. mangler en del tlf. nr. flere cifre.

Der vil blive foretaget de nødvendige rettelser, og ny ringliste (ikke reglement m.v.) omfattende alle foreninger vil blive tilsendt foreninger i et antal eksemplarer svarende til antal medlemmer.

Vi beklager, at vi ikke under fremstillingsprocessen har bemærket fejlene.

Sekretariatet
Ole Nielsen

Udsendelsesdatoer for "Brevduen"

Blad nr.	Udkommer	Deadline for foreningsmeddelelser: mærkedage, annoncer etc.:
10	11. maj	28. april
11	25. maj	11. maj
12	8. juni	24. maj

Vinder af Forsvarets guldmedalje og vandrepræmie samt langflyvermesterskabet i gruppe og sektion:

Andreas Andreassen, 0239 »Skærbæk«

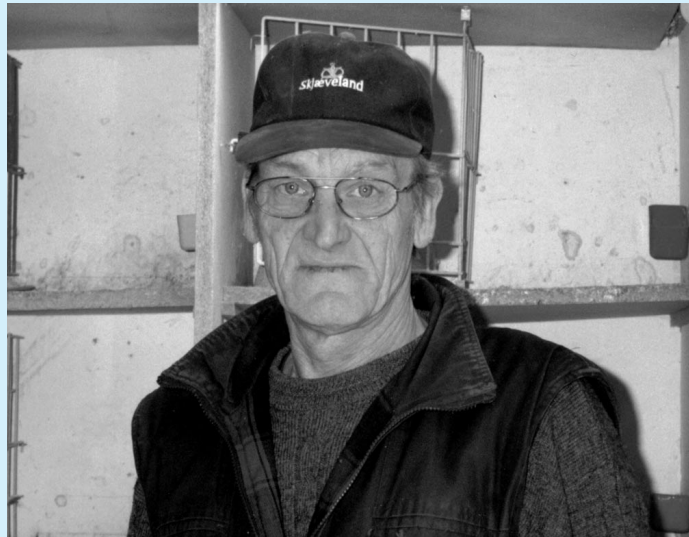
Tekst og foto:
Michael Larsen

I 1994 fløj Andreas Andreassen for første gang med duer i Danmark, og det var udelukkende unger, som dette år blev indsat på kapflyvning. Hvis man i dag skal gøre status over resultaterne i tidsrummet 1994-1999, bliver man overvældet. Det er ikke muligt her at nævne samtlige resultater, men det skal nævnes, at Andreas fem i træk har været på podiet ved landsudstillingens præmieuddeling, og dette fortæller meget om slagets styrke.

Fire år i træk har slaget vundet Forsvarets Guldmedalje i Guppe 4, hvilket må betegnes som et af de flotteste resultater i samlingen. I 1999 er Andreas placeret som nr. 3 til DM, gruppemester i gruppe 4, nr. 2 til mellemdistancemesterskabet i sektion 41, vinder af Forsvarets Guldmedalje samt Forsvarets Vandrepræmie.

Naturligvis er Andreas også langflyvermester i sektionen. I sektionens klubbens regi er Andreas vinder af det åbne mesterskab, og i es-duekonkurrencen for hanner har han duer placeret som nr. 2, 4, 8 og 9. I hunklassen er Andreas' duer placeret som nr. 1, 2, 4, 5, 6 og 7.

Som det fremgår af resultaterne, er Andreas en mand, som på kort tid har opnået et fremragende resultatniveau med sine duer. Andreas stammer fra Tyskland, hvor han også fløj med brevdu-

Andreas fotograferet i enkemandsslaget.

er, og også her var resultaterne glimrende. Når man taler med Andreas, får man hurtigt indtryk af, at han er en person, som tænker nøje over tingene og ved hjælp af sin fornuft og logiske sans analyserer enhver detalje og på denne måde udtænker forskellige løsninger. Netop denne egenskab samt et fantastisk dyretække er efter min mening en af de vigtigste årsager til de flotte resultater.

Slaget

Slaget er opdelt i tre afdelinger, hvor den ene afdeling er forbe-

holdt årets ungetillæg på 120-130 stk., medens de to andre rum bebos af flyveduerne, som kapflyves efter det totale system. Enkehannerne afdeling er indrettet med plads til 45 hanner, og enkehunnerne rum er forsynet med siddetrekanten.

Ventilationen i slaget sker først og fremmest under tagets udhæng. Taget har cirka 40 centimeter udhæng på slagets bagside og cirka 10 centimeter i fronten. Loftet i slaget er forsynet med trådvæv, og luften kan på denne måde trænge ind under udhænget og cirkulere i duernes opholdsrum. I en afstand af cirka 60 centimeter fra rederne er loftet dog lukket med en plade for at undgå, at duerne sidder i direkte træk. Der sker desuden ventilation gennem riste, som er anbragt i fronten af slaget.

Dueslaget er opført med høj rejsning, og den forreste del af tagkonstruktionen er beklædt med klare tagplader, medens der i bagsiden er gjort brug af eternitplader. Det meget store areal, der er dækket med klare plader, tillader solen at trænge ind i alle reder, hvilket Andreas påpeger som en væsentlig finesse. Det er en gammelkendt tommelfingerregel, at de bedste kapflyvere ofte bor i slagets øverste reder. Denne regel gælder ikke på Andreas' slag, idet mange af de nederste reder huser topduer af

meget høj klasse.

Endvidere skal det påpeges, at hele slaget er umalet, da maling ifølge Andreas' overbevisning har en skadelig virkning på duernes luftveje.

Sluttelig skal det nævnes, at slaget vender med fronten mod øst.

Det totale system

Bestanden af flyveduer består af små 100 duer, som alle flyves efter totalsystemet. Tidligere da Andreas fløj med duer i Tyskland, benyttede han udelukkende det traditionelle enkemandssystem, men efter flytningen til Danmark er det totalsystemet, som har skabt de fremragende resultater. Andreas har erfaring for, at enkehannerne er bedst ved temperaturer omkring 20 grader, medens hunnerne har deres styrke ved temperaturer under 15-16 grader. Ved at kapflyve såvel hanner som hunner bliver man uafhængig af vejrliget, da man kan medsende duer, der kan klare sig under alle omstændigheder. Som en hovedregel sendes på hver enkelt flyvning lige mange hanner og hunner.

Duerne parres medio marts, og Andreas indskærper, at duerne skal forberedes grundigt til sammen-sætningen, hvis parringen skal ske med succes. Ved grundig forberedelse af duerne oplever Andreas oftest, at samtlige par lægger æg inden for to-tre dage.

Før parringen gives kure mod salmonella, orm, coccidier og trichonomader. Andreas kan fra sin tid i Tyskland fortælle, at man her ikke må deltage i nogen kapflyvning, før man med en dyrlægeattest i hånden kan dokumentere, at duerne er fri for disse fire sygdomme/snyltere.

Det totale system startes op, så snart ungerne er taget fra reden.

Når duerne lukkes ud til træning omkring slaget, sker det på den måde, at enkehunnerne lukkes ud fra deres rum, hvorefter enkehannerne drives ind i det tomme enkehunslag. Når hunnerne er færdige med deres motionstur, fodres de ind i enke-

Nærbillede af en af slagets kanoner. Bemærk de kridhvide øjenkranser og næbvorter.

mandsslaget, og hannerne lukkes fra hunslaget ud til eksercits. Når hunnerne er færdige med at æde, drives de igen tilbage til deres eget rum, ligesom hannerne efter endt træning returnerer til deres egen afdeling, hvorefter rotationen er overstået.

Hos enkehannerne er redens ene halvdel lukket gennem hele flyvesæsonen.

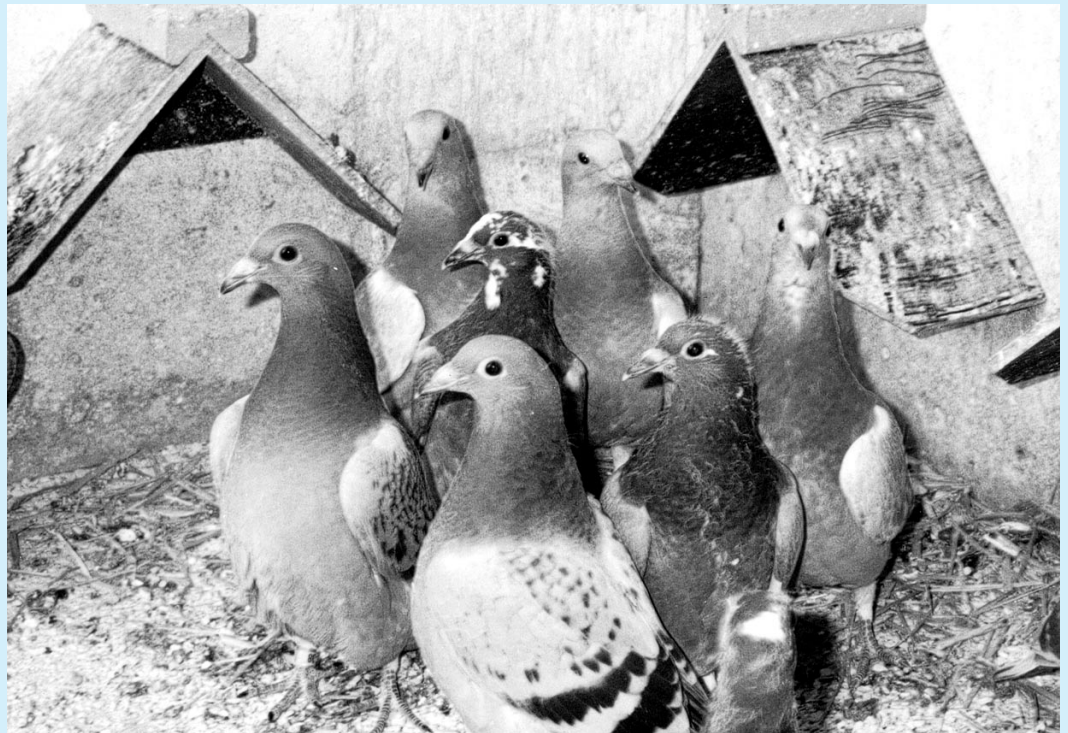
Andreas anfører, at det er vigtigt at skabe redegælde hos duerne, og af denne årsag får samtlige par lov til at opmåde et kuld unger både før og efter kapflyvningsæsonen. Der udover adskilles hanner og hunner først mellem jul og nytår, hvilket er senere, end mange andre bredvedfolk normalt praktiserer det.

Da duerne flyves efter total-systemet, er det naturligtvis sådan, at en due ofte vender hjem til en tom rede, idet magen også er afsendt på flyvning. Dette forhold har dog ikke vist sig at virke negativt på duernes præstationer.

Duerne er altid sammen før afsendelse til kapflyvning. Ved afsendelse torsdag aften praktiseres dette sådan, at hannen lukkes inde i den ene redehalvdel, hvor han liggende i redeskålen kan gøre kur til hunnen gennem tremmerne i redegitteret. Fredag aften, hvor duerne til sektionssklubflyvning afsendes, bliver der blot åbnet for døren mellem han- og hunslaget, og parrene kan være sammen, som de har lyst til, da Andreas ikke mener, at det har nogen betydning, om en han træder sin hun før afsendelse.

Hvor længe duerne er sammen før en kapflyvning kan variere, men det drejer sig om cirka ti minutter. Efter en let flyvning kan det forekomme, at hanner og hunner sammen får fri udflyvning, og de skilles som hovedregel ad lørdag aften. Ved sværere flyvninger reduceres den tid, duerne er sammen efter flyvningen. Søndag morgen lukkes parrene endnu engang ud sammen, hvor de får et fælles bad, og ved middagstid adskilles de igen.

Træningen begyndes tre uger før den første kapflyvning, og der køres hver dag 14 dage i træk, hvor duerne trænes på 15-30 kilometer. Afstanden er efter Andreas' opfattelse underordnet. Træningen foregår sådan, at både hanner og hunner sendes afsted på samme træning. Andreas har i denne forbindelse god hjælp af sin kone, der er chauffør på disse træningsture, og han kan derfor selv være

Veltrimmede unger i ungeslaget.

hjemme til at modtage duerne. Først slippes hunnerne, og ved hjemkomsten går de ind på enkemandslaget, hvorfra de straks jages tilbage til deres egen afdeling.

Når enkemændene senere vender hjem, går de blot ind på deres eget slag, og der er således ingen kontakt mellem hanner og hunner på disse træninger. Andreas finder det meget vigtigt, at duerne "kommer i træk" på træningsturene. Forstået sådan, at de orienterer sig hurtigt og efter få omgange tager retning mod hjemmet. Et andet tegn på en vellykket træning er, at duerne bevæger sig lavt henover jorden.

I ugen op til den første kapflyvning indstilles træningen, da duerne skal have ro. Forløber den første flyvning ikke med tilfredsstillende resultat, køres duerne på to træningsture i den efterfølgende uge. Derefter trænes der ikke yderligere i sæsonen.

Såvel enkemænd som enkehunner lukkes ud til hjemmetræning både morgen og aften, og det tilstræbes, at duerne er på kapflyvning hver weekend. Også de duer, som deltager på landsflyvningerne, bliver flittigt brugt på hele flyveprogrammet.

Det skal nævnes, at Andreas er meget opmærksom på hunner med lesbiske tendenser, idet disse kan ødelægge det totale system. Sådanne hunner fjernes konsekvent med hård hånd.

Andreas' duer er alle meget fortrolige, og der ofres megen tid på at skabe et tillidsforhold til hver enkelt due. Det at flyve

med bredveder indebærer mange detaljer, og Andreas mener, at det er et samspil mellem mange små ting, der skaber store resultater. Eksempelvis mener han, at en due oplever et psykisk knæk, hver gang man smider den ud af reden, når der gøres rent. Dette lille eksempel illustrerer, at det er ganske små ting i hverdagen, som påvirker det endelige resultat på kapflyvningerne.

Der lægges ved udvælgelse til kapflyvning ikke vægt på særlige formtegn, men Andreas anser det for væsentligt for duernes form, at deres stofskifte bliver sat i gang, hvilket sol og varme er medvirkende til.

Kravene til duerne er meget strenge, og konsekvent fjernes et-årige, som ikke har mindst fire-fem placeringer, medens kravet til ældre duer er ni placeringer! Hvert år indsættes omtrent 50 procent et-års duer.

Duerne lukkes ud til flyvning omkring slaget året rundt, selv om høgen ved flere lejligheder har gjort indhug i bestanden og har mange topduer på samvittigheden.

Fodring

Fodringen er for Andreas også et nøgleord, når det drejer sig om at skabe succes med duerne. Det er vigtigt at kunne fastslå, hvornår duerne skal have et bestemt foder og ligeledes hvor meget, de skal have. Andreas har ingen fast regel for, hvordan foderet gives, idet han benytter såvel fodertrug på gulvet som foderkopper i de enkelte reder.

Fodring i trug har den konsekvens, at duerne motiveres til at æde mere. Det forlanges, at duerne æder op ved hver fodring, men der foretages ikke nogen afvejning af foderet. Ved fodringen skal man tage de klimatiske forhold i betragtning, og på grund af vores anderledes klima er det efter Andreas' opfattelse ikke muligt at gøre brug af en belgisk foderplan her i Danmark. Når duerne vender hjem fra flyvning fodres med rensblanding, og denne blanding benyttes til og med mandag. Tirsdag benyttes en blanding bestående af 50 procent flyve- og 50 procent rensblanding, medens der onsdag fodres med ren flyveblanding. Det er Andreas' filosofi, at en due, som skal afsendes til kapflyvning om torsdagen, allerede onsdag skal være færdig forberedt til kapflyvningen.

Duerne fodres ved afsendelse til DdB-flyvning allerede torsdag middag, hvor de får alt, hvad de kan æde. Fredag morgen fodres med en let blanding i rigelig mængde, og fredag eftermiddag gives intet foder. Andreas finder det ikke ideelt at afsende duer til kapflyvning med fuld kro.

Duerne har altid grit samt picksten til rådighed, ligesom de i avlssæsonen gives vitaminpulver. I flyvesæsonen benyttes to gange ugentlig B-vitamin.

Uden for sæsonen benyttes blandinger efter årstiden fra et af landets kornfirmaer. Hvis man selv blander sit foder, er det

vigtigt at være opmærksom på kornets kvalitet, da eksempelvis ærter med for stort vandindhold kan udvikle giftstoffer.

Ungerne fodres med en standardblanding, og Andreas undgår konsekvent at benytte ungeblandinger uden majs.

Medicinering

Heller ikke i forbindelse med duernes sundhed overlader Andreas noget til tilfældighederne. Der gives som tidligere nævnt inden avls- og kapflyvnings-sæsonen kure mod salmonella, orm, coccidier og trichomonader. Før flyvesæsonen gives desuden en kur mod luftvejsinfektioner. I selve flyvesæsonen behandles duerne hver anden uge for henholdsvis trichomonader og luftvejsinfektioner.

Andreas fortæller, at en kur skal vare fem-syv dage, hvis den skal være effektiv. Ved at benytte kure med en kortere varighed opnår man, at bakterier bliver resistente. Medicineringen i selve flyvesæsonen begrænser sig til, at duerne behandles i én-to dage med halv dosis af produkterne, der er virksomme mod henholdsvis trichomonader og luftvejsinfektioner. Dette betegnes i fagsprog som en probilaxe.

En probilaxe består således i, at man ved at benytte halv dosering af et middel i nogle få dage opnår at vedligeholde en bestemt kur.

Andreas tilføjer tillige, at mod luftvejsinfektioner hjælper kun antibiotika og ikke hvidløg, som det ellers mange steder fortælles.

Unger

Der tillægges årligt 120-130 unger. Det store ungetillæg skyldes, at Andreas har den opfattelse, at kun ca. 10 procent af de tillagte unger udvikler sig til virkelige topflyvere, og for at komme i besiddelse af 10-12 duer af denne klasse er det nødvendigt med et stort ungetillæg. På grund af problemer med ryggen har Andreas i 1999 ikke haft overskud til at gennemflyve ungerne på sektionsklubbens ungeprogram.

Før i tiden blev ungerne gennemfløjet i fødeåret, men i dag har Andreas ikke noget fast princip for dette. For at ungerne skal opnå succes på ungeflynning, er det nødvendigt at passe og pleje dem ligeså godt som enkehannerne.

Ungerne lukkes ud til træning omkring slaget, når enkemænd-

ene er lukket ind efter deres morgentræning. I ungeslaget er gulvet dækket med granulat, og denne afdeling rengøres ikke i flyvesæsonen, hvilket er medvirkende til at hærdede ungerne i deres opvækst. Det skal dog nævnes, at ungeslaget er tørt, og at der ikke udvikles ammoniakdamp af gødningen.

Avl

Grundstammen i Andreas' duebestand er Janssen-duer, der af Andreas betegnes som de bedste, hurtigste og mest intelligente duer.

Andreas benytter i sit avlsarbejde det princip at skabe en basislinie i form af Janssen-duerne. Denne basis holdes i en ren linie, der dernæst krydses med fremmed blod, hvorefter man vender tilbage til den oprindelige basis ud fra den kendsgerning, at den første krydsning altid er den bedste. Det er naturligvis et krav til basislinien, at den skal bestå af duer af prima kvalitet. Andreas flyver da også ligeså godt med duer af basislinien som med krydsninger.

Det er desuden vigtigt, at man hele tiden sørger for at holde basislinien renavlet. Man kan nu engang ikke benytte kryds-

ningsavl uden at være i besiddelse af en renavlet stamme. Andreas er ikke bange for at benytte indavl i form af søskende-parringer, og to klarøjede duer parres ligeledes sammen uden betæneligheder. Andreas lægger desuden ikke den store vægt på duernes kropsbygning, men går delukkende ud fra resultater. Man må aldrig tro, at man bliver færdig med avlsarbejdet, da det konstant kræver videre udvikling. Andreas har derudover erfaring for, at de bedste kapflyvere ofte er avlet på et-års duer.

Andreas råder over en bestand af meget høj kvalitet, og bredden i bestanden er ligeledes utrolig stor. Det er ikke Tordenskjolds soldater, som uge efter uge markerer sig i toppen, da stort set alle duer på flyveslaget flere gange i sæsonen placerer sig i spidsen, hvilket også ses af de strenge sorteringskrav. Andreas har da heller aldrig oplevet, at tabet af en spidsflyver har fået negative konsekvenser for årets resultat, da andre duer i stedet har taget over.

Denne kvalitet i duerne kombineret med Andreas' duetække vil med stor sandsynlighed også i det nye årtusinde udmønte sig i store resultater.

Brevdueforeningen Dan 073 »Skanderborg« kan den 1. maj fejre 75 års jubilæum.

Den 1. maj 1925 samledes nogle interesserede sig for at oprette en brevueforening, som kom til at hedde 073, og i 1927 blev brevueforeningen optaget i De danske Brevdueforeninger.

I de mange år er det blevet til 3 klubhuse, først en lejet grund hos DSB, dernæst en

grund ved kommunen, da der så kom ny kommuneplan for området i 1987, stillede kommunen atter en grund til vores rådighed. Denne gang er kontrakten på 99 år, og her byggede medlemmer selv et grundmuret hus på 120 kvm., så faciliteterne er i orden.

Da vi fejrede 50 års jubilæum havde vi 15 medlemmer, og i dag har vi 17 med-

lemmer - altså en medlemsfremgang.

I 1999 fik vi 3 nye medlemmer, hvoraf de 2 er et par friske drenge på 13 år, der allerede er meget aktive og glæder sig til at flyve med unger i denne sæson.

Trods vores dårlige beliggenhed i sektionen, har vi gennem årene opnået mange fine resultater både med sektionvindere fra landsflyv-

ninger og gruppe- og sektionvindere.

Mit ønske for 073 vil være at kammeratskab, sammenhold og sportslig kappestrid stadig vil være i højsædet.

Jubilæet fejres med reception d. 7. maj i vores klubhus, Korsvejen 28, hvor 073 vil være vært ved en bid brød og et glas øl eller vin, og hvor alle vores venner er velkommen.

Der vil samtidig blive en auktion over unger fra 2 topslag, nemlig fra Johannes Markussen og Bent Thomsen Petersen. Ungerne vil være klar til at sætte direkte ind på ungeslaget.

Orla Rohde, 073.

I sæsonen 1999 var det Kiki Mathiesen, 0119 »Start« i Horsens, der blev junior/begyndermester i sektion 33. Vi lader Kiki selv fortælle om sit duehold:

- Selv om jeg først begyndte at flyve med brevduer i 1998, må man sige, at jeg har gjort det godt. I 1998 blev det til sportsduepokalen, juniorpokalen og begynderpokalen, bedste han i sektionen og en sektionsvinder fra Lüneburg - med blot otte duer. I 1999 blev det til begynderpokalen, juniorpokalen og en sektionsvinder fra Glückstadt. Ja, endda en 1. præmie på landsudstillingen.

Duerne har jeg dels fra min far, Louis Rasmussen, for hvem jeg begyndte som slagpasser i foråret 1997, og dels fra flere brevdue-mænd, som har hjulpet mig i gang. Blandt duerne, der går på slaget, er nogle fra Ivan Hansen, Johannes Markussen, Frank Laugesen, 046, og Peter Østergaard, 165 »Års«. Gode råd og tips samt vejledning af de nævnte - og selvfølgelig lidt held - mener jeg er årsagen til de gode resultater. Foderet mener jeg også har betydning.

Duerne er blandt andet Roodhooft, Janssen og Jos Thone. Jeg parrer bedst med bedst, men aldrig klarøjede eller søskende sammen. Jeg lægger ikke særlig vægt på stamtavle, men for at lære om bygning, type m.v. deltog jeg i dommerklubben én sæson. Noget, som har været meget lærerigt, især når min far sender mig på auktion. Men jeg

Junior/begyndermester i sektion 33:

Kiki Mathiesen, 0119 »Start«

Superflyveren 046-97-0368.

har meget at lære endnu. Almindeligvis fraserterer jeg duer, der ikke efter to år har haft rimelige resultater. Jeg lægger vægt på hurtighed, når jeg eksperimenterer med nye duer.

Ungerne sendes på alle ungeflyvninger, de ét-års på alle kortdistancer og ældre på kort-, mellem- og langdistance. I 1998 fløj jeg på det naturlige system, men i 1999 blev fløjet på totalsyste-

046-97-0666, 1. præmie landsudstillingen 1999 (og mig).

met, hvilket også skal praktiseres i 2000.

I vinterperioden fodres med avlsblanding tilsat byg og i flyvesæsonen med diverse produkter samt biprodukterne picksten, strandskaller, grit m.m. Bestanden består af 20 duer, og jeg tilføjer 10-14 unger om året.

Tiden, som jeg bruger på slaget, varierer fra to timer til en hel dag. Der rengøres, vandes, fodres, ydes social pleje - og i flyvesæsonen psykoterapi.

Jeg skal i gang med at bygge slag hjemme. Noget, der interessant følges i familien, som også kigger efter resultater i avisen, når der har været flyvninger. Måske bliver familien fast »inventar« i haven i næste sæson. Modellen er ikke besluttet endnu. Men et tørt slag med god ventilation og god plads til duerne værdsættes højt, også selv om det ikke bliver så stort som min fars med fodergang og tre rum.

Gode duer med en optimal pasning hele året, god fortræning og modet til at forsøge noget nyt har jeg erfaret er nødvendigt for at opnå gode resultater.

Jeg ser frem til mange spændende år som brevdue»pige« og til resultater af duer, der er tildelt efter kontakter med nye bekendtskaber i 1999. Sidst, men ikke mindst, ønsker jeg at takke Ivan Hansen, Johannes Markussen, Frank Laugesen samt min far. Jeres hjælp og støtte er årsagen til resultaterne.

Dueslaget.

Mestre efter kun tre år på ny adresse:

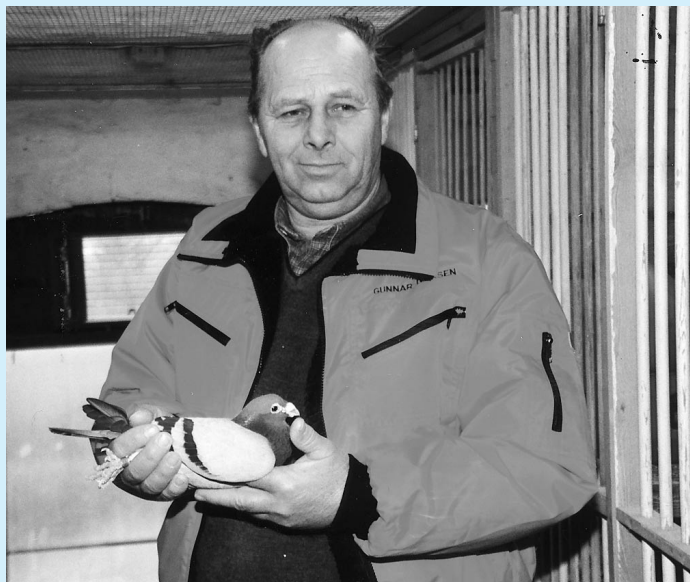
Jesper og Gunnar Iversen, 0212 »Viking«

Tekst og foto:
Brian Dalsgaard

Turen til Nordjylland er efterhånden blevet velkendt for undertegnede, men alligevel tænker jeg hver gang over de afstande, duerne bliver budt i denne del af landet. Det er op imod 200 kilometer længere end de sydligst beliggende slag i vores egen Sektion 61, og det vel at mærke på to DdB-flyvninger ugentligt.

Denne søndag formiddag gik turen til Saltum, hvor "Cementstøber", alias Gunnar Iversen, har sit domicil. Da jeg ringede for at lave en aftale med Gunnar, fik jeg "besked på" at afsætte en hel dag til besøget, da der var nok at se på! Og det viste sig at holde stik. Det meste af en søndag gik, uden at jeg havde set alle duerne i det forholdsvis omfattende duehold.

Gunnar Iversen har været duemand siden først i 60'erne

Gunnar med sin favorit, 0215-85-523, der stadig går på avlsslaget. Han har været fremragende både i avlen og som kapflyver.

og har haft sine duer på to forskellige adresser. Begge steder var resultaterne gode, selv om beliggenheden specielt i Saltum ikke var fordelagtig. Jesper blev duemand i en forholdsvis ung alder og har alle dage været meget engageret i sporten.

At have Jesper med som kompagnon viste sig da også ret hurtigt at blive en fordel for Gunnar i kampen om de samlede mesterskaber i DdB. Gunnar har nemlig altid haft en aftale med sin "bedre halvdel" om, at der hvert år skal være tid til en god lang sommerferie.

Dette resulterede ofte i et pointmæssigt handicap, der så skulle kæmpes med i resten af sæsonen. Efter at Jesper blev interesseret i duerne har der ikke været den slags formnedgange at kæmpe imod.

Duerne.

Der er altid blevet arbejdet med duer af Matteredne-afstamning hos J. og G. Iversen, og de præger stadig en del af slagets duebestand. På avlsslaget gik en del duer af den gamle familie, der har fløjet utallige topresultater hjem til slaget.

Disse duer var meget lette at pege ud, idet de hovedsageligt var blåbandede, lidt dybe i benbygningen og med et utroligt stærkt øje. Ligeledes havde de

en meget stærk vinge og en fantastisk fjerkvalitet. Det er duer, der efter undertegnede mening opfylder alle de teoretiske krav til gode og udholdende kapflyvere. Alle duerne på avlsslaget havde da også vist deres værd som kapflyvere.

Ud over at være gode kapflyvere og avlsduer har disse duer en anden og lidt særlig kvalitet, nemlig at selv om de bliver op i årene, kan de fortsat avle. Mange af hannerne på avlsslaget var fra sidst i 80'erne, men alligevel var de stadig i meget fin form og kunne avle to unger i hvert kuld. Som kapflyvere havde disse duer den samme evne til at blive ved med at flyve topresultater hjem i en forholdsvis høj alder.

En anden familie på slaget var Janssen-duer fra Eijerkamp. Disse duer var meget typiske Janssen-duer, med en god fyldig brystmuskulatur og en nærmest dråbeformet bygning. Tidligere brugte Gunnar megen tid på udstillinger og fik mange præmier, og disse duer må have været en fornøjelse at arbejde med til dette formål.

Ud over at være smukke og velbyggede var der blandt disse Janssen-duer mange flyveduer af høj kvalitet. De blev købt først i 80'erne og stammer alle tilbage på Eijerkamps berømte "Merckx". Dette indkøb er nok

det bedste, der nogensinde er gjort til slaget, og de duer, man senere har erhvervet af samme afstamning, har næsten alle vist gode avlskvaliteter.

Det overraskede bladets sendte at høre, at disse Janssen-duer var fremragende på de lange og hårde flyvninger eller flyvninger med dårligt vejr.

Hvis det blot er de rigtige Janssen-duer kan de gøre sig gældende på alle afstande, fortæller Gunnar.

At det ikke er alle duer af Janssen-familien, der har de rette kvaliteter, har Jesper og Gunnar dog måttet sande.

Efter de succesrige indkøb af Eijerkamp-duer først i 80'erne forsøgte man sig nok en gang med indkøb fra dette slag. Denne gang var det kanonen "James Bond", der blev købt efter, men disse var en skuffelse, og netop i vinter blev de alle fjernet fra avlsslaget. Afkommet efter dem var godt nok nogle lynhurtige kapflyvere, men hvis der blot blev meldt om en lille smule dårligt vejr i ugens vejrudsigt, kunne man godt skrive nogle stykker på tablisten.

Om dem, der kom hjem, var ikke til "pænt brug" weekenden efter. At ligge en masse arbejde i så ustabile duer gav flere skuffelser end glæder, og derfor måtte de ud, uagtet at de ikke havde "været gratis".

Man har i øvrigt et glimrende samarbejde omkring avlen med såvel Leif Laursen, 074, som Bent Bøgh, 086. Hvis man gerne vil have et par unger efter nogle af deres bedste avlspar, kan man altid få det eller omvendt, og "sådanne gode sport-skamme-rater er med til, at gøre duerne til en endnu bedre hobby", mener Jesper og Gunnar.

Efter rundvisningen hos Gunnar, hvor de godt 20 avlspar havde masser af plads at boltre sig på, gik turen ud til Jespers ejendom, hvor flyveduerne holder til. Og her var virkeligt noget at se på!

En fighter.

Når man besøger duemænd, der har vundet mesterskaber, overvejer man ofte, om det er manden eller duernes kvalitet, der

Jesper med 0212-97-989, han. To gange sektionstvinder og en forræring fra Bent Bøgh, 086. Bag Jesper hænger de rengjorte drikkekrug klar til brug. Bag døren til venstre skal der være baderum.

har den største andel i æren. Men her var jeg ikke i tvivl: Manden skulle have mere end de 50 procent. I Jesper ser man en duemand, der vil gøre næsten alt for at vinde med fair midler. Hvis duemænd kan være fightere, skal Jesper placeres i denne kategori.

Efter en pause i flyvningen i 1996-sæsonen på grund af sygdom besluttede makker-parret, at fremtidens opbygning af slaget skulle være flyveduer hos Jesper og avlsslæg hos Gunnar. Derfor måtte duerne have et ordentligt sted at opholde sig hos Jesper, og det har de så sandelig fået. En staldlænge blev hævet cirka en halv meter og forlænget med godt fem meter, og dermed var der et overdådigt loftslag med plads til 75 enke-mænd. De 75 enkemænd er opdelt i fire forskellige rum og har masser af luft og plads.

I de første år har ungerne ligeledes haft plads på loftsslaget, men nu er pladsen efter-hånden blevet for trang, og derfor bliver der for tiden muret et ungeslag med god plads til de cirka 100 unger, der skal lægges til årligt. For en god ordens skyld skal det lige nævnes, at Jesper er murer og kan selv lave alt det håndværksmæssige.

Jespers entusiasme er smittende med det samme. Der er planer for næsten alt, og man fornemmer, at de nok skal blive ført ud i livet. Ungeslaget står kun lige på soklen, og det ser umiddelbart ud til at have lange udsigter med at få ungerne nye "palads" færdig. Men Jesper har brugt en del aftener til at mure ved lys, og når man arbejder fra morgen til aften, kan man nå meget.

I det store enkemandsslag fornemmer man, at alt bliver passet

Der er masser af plads i det store loftslag.

til punkt og prikke. En af enkemændene, der bliver håndteret, har bukket en enkelt fjer og straks bliver kogekanden fundet frem, så den kan blive dampet omgående.

Alt er rengjort, og der er bygget specielle containere til duernes foder. De er lavet med fintmasket tråd i siderne, så der ikke kan komme mus i, og samtidig ligger foderet tørt og godt. I et hjørne er der lavet vask med varmtvandsbeholder, og her bliver samtlige vandtrug dagligt rengjort i kogende vand. Derefter bliver de sat til tørre og et nyt og rent hold drikketrug bliver taget i brug til det kommende døgn.

Enkehunnerne har nogle gode store rum mellem enkehannerne rum, og her sidder de på trekanter med afskærmninger i

mellem, så de ikke kan se hinanden. På gulvet er der spændt elastikker ud, og det er effektivt til at forhindre, at de parrer sig indbyrdes.

Utraditionelle enkehanner

Som nævnt bliver alle hannerne fløjet som enkehanner, men de flyves ikke på samme måde som de fleste andre steder.

J. og G. Iversens system adskiller sig fra de fleste andres på i hvert fald to områder. For det første flyves hannerne ikke hver uge. De flyver op til cirka otte flyvninger i løbet af sæsonen og bliver kun sendt, når formen ser ud til være helt i top. Og det er Jesper som regel god til at se, må Iversen senior indrømme. De duer, der ikke er på kapflyvning, får en lille træningstur lørdag, men ellers bliver der ikke gjort noget for at holde dem i gang. Når duerne ikke flyver oftere, er man selvsagt ude af kampen om es-duer, men hellere få placeringer i top end mange midt i feltet, lyder mottoet.

Måden, hvorpå Jesper fodrer, er også lidt speciel, idet der i flyvesæsonen standfodres med alt, hvad duerne kan begære af både jordnødder, småfrø samt almindeligt flyvefoder.

- Duerne ved selv, hvad de har brug for, så det styrer de selv, fortæller Jesper.

På trods af standfodringen gøres der, hvad man kan for at få duerne til at æde lidt ekstra. Op til fire gange i løbet af aftenen bliver trugene fyldt for at lokke duerne til at tage et par ekstra kerner.

- Det er vigtigt at få duerne til at æde alt, hvad de kan, inden weekendens strabadser, fortæller kompagnonerne.

Når duerne kommer hjem fra flyvning, får de rent varmt - og kun rent vand. I slag-fællesskabet er man enige om, at duerne efter en hård dag på vingerne ikke har brug for at skulle bruge ressourcer på at omsætte selv gode stoffer som elektrolytter eller druesukker til noget anvendeligt. Nyrer og lever skal have en mulighed for at »komme sig», inden der blandes noget i vandet.

Jesper og Gunnar har i øvrigt en lille hemmelighed, som de tillægger stor værdi: duernes eget baderum. Hver søndag året rundt bliver duerne badet i varmt vand (41 grader) i et indendørs baderum med afløb og linoleum på gulv og vægge. I rummet er ophængt "griselamper", som duerne kan ligge og tørre under. Det geniale ved et indendørs baderum er, ifølge Jesper og Gunnar, at duerne er fuldstændig trygge og virkelig kan nyde situationen. Ved udendørs bad bruger de hele tiden en masse energi på at være på vagt overfor høge og lignende.

Der kunne berettes langt mere fra en spændende dag i det nordjyske. Når Jesper og Gunnar kunne blive mestre med kun to-års duer, er det ikke usandsynligt, at der inden for de nærmeste sæsoner, kan ende flere mesterskaber hos de to, og så er det rart at have lidt i ærmet til en eventuel senere lejlighed.

"Hele holdet" foran det store loftslag. De øvrige udflyvninger er placeret på modsatte side.

Min hverdag med duerne

Af Jens Pedersen, 064 »Birkerød«

Sæsonstart

På grund af påsken er »Brevduens deadline rykket frem, så det skrives den 7. april, og det er netop datoen, hvor ungerne i mit slag nr. 1 er ved at se dagens lys, da duerne parredes den 11/3 og æggene lagdes den 20/3. Af en eller anden grund har der i år været flere ubefrugtede æg end i tidligere år, især hos de etårs duer. Hvad kan årsagen være til det? I fjor var der såvidt jeg husker kun et enkelt. Jeg har købt 40 ringe og vil bruge ca. 30 til første kuld og har så 10 i reserve til sommerunger efter de bedste par. Der skal være en reserve, hvis vi skulle komme ud for ungeflynninger med store tab.

Jeg vovede at lukke duerne ud den sidste lørdag i marts, hvad jeg senere fortrød, da jeg opdagede, at en af mine gode 3-års hanner ikke sad på sin plads om aftenen. Den følgende lørdag lukkede jeg duerne i slag nr. 2 ud - med samme triste resultat, denne gang en etårs han. Det er surt at miste gode duer til rovfluglene. Jeg bor i naturskønne omgivelser ved Sjølsø med skove rundt omkring og har en god beliggenhed for flyvninger fra både syd og nord, men due- og spurvehøgene er »slanger i paradiset« året rundt.

Men duerne skal jo ud og flyve, og når dette læses, er træningen begyndt. Foruden de tre foreningstræninger, der var planlagt i påskedagene - forudsat at vejret ville tillade det - træner jeg privat fra 30-60 km. Det første par gange med samlet løsladelse med derefter gerne to eller tre ad gangen for at lære dem selvstændighed. Og her er min beliggenhed igen så gunstig, at jeg kan træne fra alle kompasretninger ad gode veje. Jeg ved, at mange kun træner i flyveretningen, men jeg holder på, at det er godt og lærerigt for duerne at blive sluppet fra forskellige retninger. Så kan de ikke bare sætte kursen automatisk i retning af slaget, men må tæn-

ke sig om ved starten. Ved enhver kapflyvning kan det jo ske, at der er afdrift fra den direkte rute fra løsladelsessted til slag, og i sådanne tilfælde mener jeg, at det er en fordel at have duer, der gennem træning er kendt med egnen, for det er jo tit de sidste kilometer, der er afgørende.

Sæsonen indledes for Dan 064's vedkommende med en generalprøveflyvning fra Vordingborg, 100 km, hvor alle funktioner udføres som ved en sektions- eller DdB-flyvning, så vi alle kommer ind i rutinen igen. Men også i sæsonen træner jeg duerne privat, både gamle og unger. Duer, der af en eller anden grund ikke har været ude en lørdag, får gerne en træningstur om tirsdagen, inden den lørdag, de skal på kapflyvning. Og er det en hun med æg eller unger, der skal på langflyvning, får hun måske et par sene aftenture i løbet af ugen - det skærper iveren efter at komme hjem til reden, inden mørket er faldet på. I tilfælde af hanner med en unge kan man et par dage før afsendelsen fjerne hunnerne, så hannen er ene om at passe ungen. Han ved nu, at han har ansvaret for ungen og er motiveret til at komme hurtigt hjem til den.

Men han må helst ikke have begyndt at drive med hunnen. Drivende hanner skal man være lidt påpasselig med. De kan give gevinst, men også det modsatte. Det afhænger af hannens temperament og alder. Nogle hanner bliver fuldstændig desperate, når de driver og vil end ikke lade hunnen spise og drikke. Kan de ikke se hunnen, farer de forvildede rundt i alle retninger. Sådanne hanner skal man ikke sende på kapflyvning drivende. Mere rolige hanner, gerne ældre, der nok følger hunnen i hælene men ikke helt mister åndsnerverværelsen, kan man derimod med held sende på flyvning i denne kondition.

Som tidligere nævnt har jeg to slag - et sydvendt og et nordvendt, og det er tydeligt at se, at duerne i det sydvendte slag kommer tidligere i kondition og i det hele taget befinder sig bedre, så det er mest dem, der skal sendes ud på de tidlige flyvninger. Men hen på sæsonen synes jeg, duerne i det nordvendte slag kommer i lige så god kondition.

Om at tage en chance

Mange af os har nok prøvet at tage en chance med at avle på duer, der var outsiders - hermed mener jeg tilflyvere eller måske

et impulsivt køb af en due på auktion, som kun har haft en stamtavle som bevis for sin »kvalitet«. Lad mig som advarsel for dem, der er nye i sporten, nævne et par tilfælde, hvor jeg har spildt tid og penge på sådanne duer. For fem år siden kom en nabo ind til mig med en noget forkommen due, som viste sig at være engelsk, og som det er brug derovre, havde den ejers telefonnummer stemplet på en slagfjer. Den kom sig, den blev hos mig og blev til en flot og velbygget han. Jeg ringede så til ejeren i Lancaster, som fortalte, at den var sendt på en 800 km flyvning fra Frankrig og havde i stedet for at flyve til England slået følge med en flok danske duer til Nordsjælland. Han sendte mig et ejerbevis og dens meget flotte stamtavle. Fik jeg noget ud af afkommet? Nej - de blev væk, ligesom hannen selv, da jeg et par år senere sendte ham med til Rødby. Et andet eksempel er en han af Van der Wegen afstamning, jeg købte på en auktion over hollandske langflyvere. Også den havde alle tiders stamtavle - maratonduer, olympiadeduer. Jeg parrede ham først med en hun af samme stamme og det følgende år med en af mine egne gode avlshunner, forvisset om at han ville forbedre min bestand. I to sæsoner fik jeg 10 unger efter ham. Der er nu to tilbage, der har overlevet som unger og etårs uden at have vist særlige evner. Deres præstationer i år vil afgøre, om købet af deres far var spild af penge. Mon ikke det er klogere kun at avle på de par, der har bevist deres avlsværdi og ikke prøve en outsider chance i håb om at få gevinst.

Hvad en sputnik kan bruges til

Det er først efter jeg fik mit nye dueslag, at jeg er kommet til at påskønne sputnikkens muligheder. Den tjener ikke blot som

indflyvningsanordning, men som jeg nævnte i et tidligere indlæg, bruger jeg den også som »badeværelse« i de måneder, duerne ikke har udflyvning, så slagets gulv ikke sjaskes til med vand. Under sputnikken har jeg anbragt sensorantenne til det elektroniske anlæg i en trækasse hængslet til slagets væg. Den kan vippes op, så den ligger tæt an til bundpladen og fæstnes

med to skruer med fløjmotrikker, hvori der er boret huller til plomberingstråden som vist på fotoet. Det andet billede viser, hvordan man med to brædder hæftet på sputnikken kan anbringe en træningskurv ud for åbningen. Ideen er, at man skulle slippe for det arbejde, det er at fange ungerne enkeltvis og sætte dem i kurven. Først åbner man for sputnikken indvendigt,

så ungerne tror, de skal ud og flyve, man venter til alle er derude, lukker med de indvendige skydelemme og genner dem derefter ud i kurven. Det går meget godt de første gange, men ungerne opdager hurtigt, hvad der skal ske og er så ikke så nemme at få derud. Sputnikken vist på billedet er senere udskiftet med en bredere, så der er plads til alle ungerne, men jeg

vil indrømme, at med et stort antal unger er det nok ikke praktisk muligt. Det er ikke fordi, jeg tror, jeg har opfundet den dybe tallerken, at jeg skriver om dette, men det er tænkt som en opfordring til læserne om at fortælle om gode og arbejdsbesparende ideer i »Brevduen«, så andre også kan drage nytte af dem, eventuelt tilpasset egne forhold.

Læserbrev

En lille kommentar til Marie, 076 »Holstebro«

Det er sjovt, at du har hørt det med blåt i nærheden af dueslaget, i radioen, det råd havde jeg også fået af en anden duemand.

Dog havde jeg, inden jeg fik rådet, malet alle vores døre, vinduer og udhæng på huse blåt. Vores gamle havebord havde fået en omgang af samme farve, samt gyngestativet, som vi har stående til vores børnebørn at fornøje sig med.

Jeg havde lagt mærke til, at hvis høgen nu snuppede en af mine duer, så skete det altid uden for haven, når de var ude at flyve.

Men alligevel, her den anden eftermiddag, slog han alligevel ned i dueflokken, endda midt på græsplænen, og med alt det blå omkring sig.

Jeg var tilfældigvis tilstede i

nærheden, og fik høgen forpurret sit forehavende, han fik ikke min due, men den var desværre så medtaget, at den måtte aflives.

Derfor ved jeg ikke rigtigt, om jeg tøv tro på det, der med blåt, mere. Det kunne jo også være, at høgen var så sulten, at den var ligeglad med alt det blå. Eller havde måske allerede nogle sultne unger er eller andet sted. Og så var jeg bare uheldig, at have duerne ude at flyve på et andet tidspunkt end de plejer. Hvem ved?

Alligevel synes jeg det er et godt råd, for det har da virket upåklageligt, indtil her den anden dag.

Med sportslig hilsen
Knud 175 »Sindal«

Sektionsvinder

075-97-545. Sektionsvinder fra Åbenrå 1/8-98, Åbenrå 29/5-99. Afstamning: Grondelaers + Brylle/Megans. Ejer: Kristian Aggerholm 075. Foto: Preben Hauning.

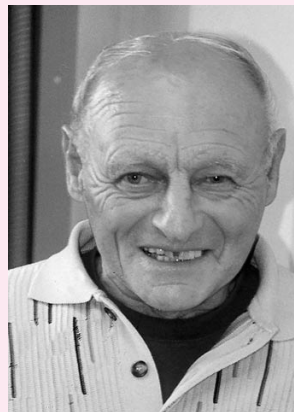
Hædersbevisning

Nedenstående medlemmer er hædret af De danske Brevdueforeninger for veludført arbejde i brevduesporten.

SØLVNÅL:
Harry B. Jensen,
0135 »Tårnby«

Indmeldt i DdB i 1960. Medlem af »Tårnby«'s bestyrelse i mange år og var i 15 år foreningens kontrolformand. I en periode var han også formand for bestyrelsen.

GULDNÅL:
Arne Poulsen, 084
»Lilleheden«

Indmeldt i 084 i 1963, har siddet i bestyrelsen i flere perioder, senest som formand fra 1985. Medstifter af sektionsklub 34 (nu 63), med i sekt. bestyrelsen som næstformand og løslader fra starten i 1976 til 1999, siden 1990 formand. DdB løslader region Vest siden 1990.

SØLVNÅL:
Gert Gommesen,
0205 »Hornbæk«

Medlem af foreningens bestyrelse i 24 år som næstformand. Udført et stort arbejde som foreningens pr-mand og for totalisatoren.

Avl af brevduer er det rene held

Af
Toni van Ravenstein
i »Brieftauben
International«
Februar 2000

Præmierne vindes ikke på kapflyvningsslaget, men på avlsslaget. Eller med andre ord: Den, der vil flyve godt, må først avle godt. Men det synes mange ikke at være klar over.

Af det med tusinder af hjælpemidler og tilskud opreklamerede marked, får man det indtryk, at duen selv ikke er så vigtig. Mange tror i dag, at hvis man giver duerne det rigtige tilskud, kan man vinde med enhver due.

Det er heldigvis ikke tilfældet, og det bliver det heller aldrig. Selv med de bedste medikamenter og opstrammingsmidler kan man ikke lave en dårlig due om til en god.

Derfor burde vi i højere grad rette vores opmærksomhed mod at avle gode duer end at finde ud af hvilke midler, vi endnu mangler at give duerne for at få dem til at flyve i top.

Men hvordan avler man gode duer? Det er for mig brevduesportens spørgsmål over alle spørgsmål. Det er det, der hele tiden optager mig og ikke kun, når jeg parrer duer, nej, hele året og til hver en tid.

Derfor går det ikke kun ud på at finde ud af hvilken han, der skal have hvad for en hun. Der hører også andre overvejelser til. Jo mere jeg beskæftiger mig med avlsproblemet, jo mere må jeg erkende, hvor lidt jeg forstår af det hele. Men en trøst har jeg da, og det er, at det er der heller ikke andre der gør.

Der findes ingen, der på grund af viden, ekspertise, fingerspidsfølelse eller intuition kan garantere avlen af kanoner ved udvælgelse af avlsduer og ved at sammensætte dem. Men når det nu engang er sådan, når altså avl af kanoner er det rene held, lønner det sig så overhovedet at gøre sig så mange tanker om avl?

Det mener jeg bestemt det gør. Held opstår nok af sig selv, men man kan godt hjælpe det lidt på vej. Den nu afdøde anerkendte brevduemand i Belgien Flor Goris har engang sagt: »Der er ingen, der kan kunsten at avle særlig gode duer, men nogen er bedre til det end andre«.

Tilsyneladende går det lettere for nogen end for andre. Den,

for hvem det lykkes over mange år igen og igen at fremavle kanoner, har sikkert ikke kun heldet med sig, men er, som Goris siger, bedre til det end andre. Det kan vi være enige om. Hvad er det så, den ene kan bedre end den anden? Ved han mere om arvelære end andre, kender han de gode blodlinier, holder han øje med andres resultater i ind- og udland, har han en teori, f.eks. øjenteori, eller har han en bedre fornemmelse og større kyndighed eller erfaring?

Spørger man de brevduemand, der har resultater over gennemsnittet, siger de at de ikke kender grunden.

Som basis for de kendte slag med store resultater finder man ofte en due med fremragende nedarvningsevner. For det meste er man kommet til den ved et rent held og sjældent ved en målrettet søgen efter den usædvanlige due. Det, der kendetegner den dygtige brevduemand, er at han forstår, hvad han er kommet i besiddelse af og evner at få noget ud af det. Han sætter den på avlsslaget og gør den til slagets stamfader eller stammor. Det er på denne eller lignende måde det går til, at et slag kan hæve sig over gennemsnittet. Et godt eksempel på dette kan vi se hos Flor Engelsk og sønner i Putte i Belgien. Man skriver om dem: »Avlsslaget er ethvert slags pulserende hjerte, og sådan har det altid været hos Engelsk«.

At opdage en virkelig stamhan, en dominant avler, betyder at ejeren i mange år sidder på roser. En sådan vidunderhan er uden tvivl Belge 86-6616231, der er en han som i første, anden og tredje generation som en selvfølge har frembragt Es-duer og førstepræmievindere på stribe, både på eget og på andre slag.

Engelsk har 40 reder på deres avlsslæg. I 30 af dem sidder i dag anno 2000 en søn eller en datter af denne han. Den er i besiddelse af en enorm vitalitet og til dato har den befrugtet alle æg. Dens blodlinie går som en rød tråd gennem alle slagets duer, og det er ham, man kan takke for alle resultaterne i de senere år.

Som ung kunne »231« slet ikke flyve. Trods det anede Flot Engels, den snu ræv, hvilket potentiale, der gemte sig i den og satte den på avlsslaget. Det er sådan det går til. Man skal have fat i en fremragende avler, og man er sikret i årevis, hvis man behandler den rigtigt.

Med at behandle den rigtigt, mener jeg, at man skal opdage den, finde den rigtige eller de rigtige mager til den, sætte dens sønner og døtre i avl, medens man har dem, opbygge en familie efter dem og undlade at sælge for meget.

En anden brevduemand, som har fundet sit held og har opbygget en hel bestand på en fremragende due, er Gaby Vandenebele. Stamfaderen til hans slag er »Kleine von 81«. I mere end 20 år har Gaby bogstaveligt talt levet af denne topdue. Hvorledes han er kommet til sine topduer, har Gaby fortalt mig omtrent således:

»Når jeg tager en due i hånden, kan jeg garanteret ikke se hverken mere eller mindre end andre. Jeg lægger vægt på en fin fjerdragt. Men det gør vi jo alle. Så det er ikke det. Jeg tror, at når jeg har fået fat i gode duer og også har avlet gode duer, så ligger det ganske enkelt i, at jeg mere intensivt og ivrigere end de fleste andre har ledt efter duer, som i det rigtige vejr kan flyve førstepladser og helst med et par minutters forspring.

Duer, som i stærk varme og modvind, altså når der skal kæmpes og arbejdes mod de bedste duer i Vestflandern på flyvninger på mellem 400 og 700 km, flere gange viser, at de kan flyve fra hele flokken, har for mig altid været de attraktive avlere. Det er den slags, jeg har forsøgt at få fat i.

Hvis jeg ikke har kunnet købe dem, har jeg forsøgt at leje dem. På den måde fik jeg min »Kleinen«, den han mit slag er bygget på. Jeg ville aldrig drømme om at sælge en due, som gentagne gange i rigtigt duevejr, har vundet. Sådanne duer har jeg værnet om som mine egne øjne og hurtigst muligt sat på avlsslaget. Mit avlsslæg består næsten udelukkende af sønner, døtre, børnebørn og oldebørn af »Klei-

nen«. Jeg har næppe en due, som ikke har denne topavlens blod i åreerne.

Flor Engelsk og Gaby Vandenebele har været meget omhyggelige i omgangen med deres »guldfugle«. Det er ikke nogen selvfølge. Mange omgås alt for letsindigt og sorgløst med deres topduer og opdager først, når det er for sent, hvad de er gået glip af.

På samme måde, som man kan sætte en formue over styr, kan man sætte de muligheder til, som en superavler, man er kommet i besiddelse af, giver en. Det sker, hvis man ikke udnytter lejligheden. Jeg har selv været ude for det. Jeg ejede engang sådan en fremragende avlsdue. Det var »Caesar«.

I april 1974 købte jeg tolv æg hos Jules Rickaerts. »Caesar« kom fra et af dem. Fordi jeg i flere år ikke selv opdagede dens værdi, profiterede andre brevduemand af den mere end jeg selv. Det var dem, der opdagede dens kvalitet som avlsdue. Den dag i dag flyver dens efterkommere fremragende hos venner og andre duemand i Tyskland. Det sidste bevis for dens kvalitet blev leveret af nr. 1 Esdue 1998 national Tyskland.

På faderens side er den en efterkommer af »Caesar«. Hvordan det er kommet dertil, at jeg i dag ikke har efterkommere af ham på slaget, vil jeg forsøge at forklare. Det er der måske nogen, der kan lære noget af.

Allerede da »Caesar« var 1 år faldt der en hun efter ham, der på ungeflyvning tog 5 præmier på 5 flyvninger, deraf var 3 topplaceringer. Derefter blev den sendt til Orleans. Det regnede, og selv om flyvebetingelserne var uheldige, og hun fløj 70 km længere end de fleste i Aachen området, blev hun nr. 146 af 4275 duer.

Året efter faldt nr. »131«, der tog 8 præmier på 11 flyvninger. Ikke noget særligt, hvis ikke det havde været topplaceringer: nr. 2, 4, 5, 20, 29, 67, 96 og 101. Heller ikke det åbnede mine øjne, fordi »131« var hurtig, men ikke altid sikker.

Det fik mig dog til fortsat at parre »Caesar« med den samme hun, en af de andre Rickaerts

duer. I de følgende år faldt der kun hunner efter parret, og dem lagde jeg næsten ikke mærke til. Men næsten alle, som fik døtre eller børnebørn efter parret, havde resultater med dem. Jeg gik nogen år, før jeg blev klar over det.

I begyndelsen af firserne gav jeg »Caesar« en ny hun fra Gust Hofkens. Nu faldt der duer, der ikke blot fløj i spids, men som også vandt mesterskaber. Den bedste af dem var »1039«. Som 1-års var han en forsager, men fløj derefter i top. Nogle af hans søskende viste sig som særdeles gode avlsduer.

Da det så endelig gik op for mig, at »Caesar« var et særsyn, havde jeg lige begået mit due-livs største brøler. Jeg havde solgt mit samlede avlsslæg inklusive »Caesar«.

3 år senere lykkedes det at købe ham tilbage, men jeg nåede kun at få nogle få unger efter ham. Han blev på slaget til han døde i 1995 21 år gammel.

Ved et tilbageblik kan jeg ærgre mig over flere graverende fejl. Jeg lod andre om at opdage hans talenter og kom for sent. Jeg tog kun 2 kuld om året til mig selv. Jeg skulle ikke have solgt så mange unger efter ham

og slet ikke ham selv. Han skulle have været parret med flere forskellige hunner.

Afkommet skulle have været sat på avlsslaget. Derved kunne jeg have opbygget en stamme på »Caesar«, som jeg i dag ville nyde godt af. Jeg kunne o.s.v. Min største fejl var, at jeg ikke havde tillid nok til mine egne duer. Jeg troede hele tiden, at jeg kunne få dem bedre andre steder. Derfor købte jeg hele tiden duer fra andre slag og fik ikke plads nok til mine egne. Jeg troede, at havde for stor forstand på det, på min konsekvente slagføring og

mit fremragende indrettede slag.

Jeg troede, at duerne kunne udskiftes efter forgodtbefindende. At erkende, at sådan er det ikke, har været en værdifuld erfaring for mig.

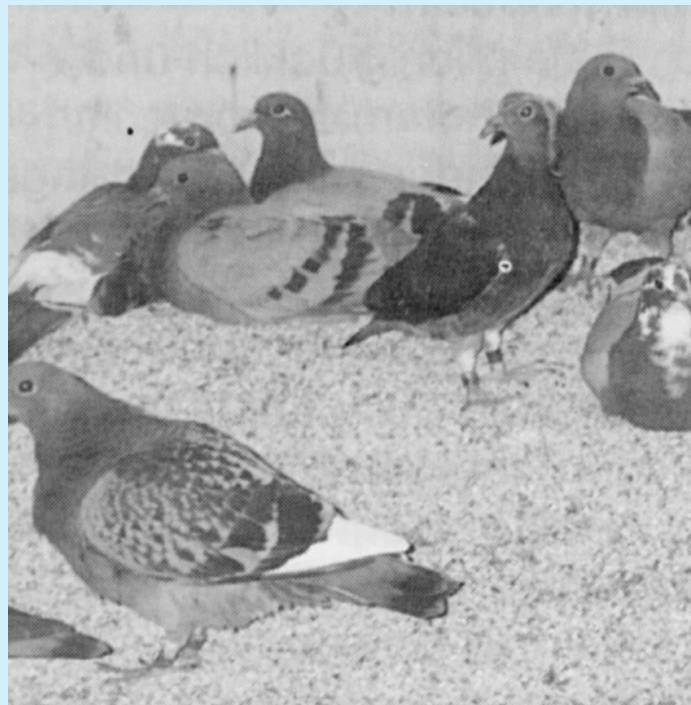
I dag ved jeg: Det er duerne, duerne og igen duerne, der afgør om man får succes. Alle andre tiltag kommer i anden række. Derfor vil jeg tillade mig at give et godt råd: Hvis du får en virkelig god due, pas på den, vær om den og tro ikke at du let kan få fat i en der er bedre.

Karkov, 072

Dybstrøelsesmetoden giver en bedre modstandskraft

Ungespecialisterne i Belgien overvåger deres ungers sundhed ved fravæningen med Argus Øjne. De ønsker at undgå sygdomme ved en optimal pasning og hygiejne. Det de frygter mest er smitte med Adeno-Virus. Det er for dem en stor bekymring. De står rådløse overfor denne og forstår ikke, hvorledes det kan være muligt, at der sker Adeno smitte, når forældrene er supersunde og pasningen og hygiejnen er optimal. En lang række dyrlæger er af den mening, at der er en sammenhæng mellem brugen af Kortison og Adeno smitte, fordi Kortisonen ødelægger duernes immunsystem. Andre dyrlæger er ikke enige heri, og har ingen forklaring på sygdommen. Det er dog en kendsgerning, at Adeno-Virus mest optræder i lande hvor kaphlyvning med unger og drypning med Kortison er særlig populært, nemlig i Belgien og Holland. Men når jeg hører og læser om alt dette, stiller jeg mig selv en række spørgsmål om ungerens naturlige modstandskraft hos disse ungespecialister.

Sidste år kunne man læse en reportage i Gut Flug om generalmester 1998 Albert Prill i Hannover. Jeg lagde her mærke til, at Prill sagde noget efter min mening meget interessant om kyllingers naturlige modstandskraft. Jeg citerer: »Jeg har tidligere været hønseavler. Vi opdrættede og solgte kyllinger, når de var klar til at lægge æg. Vi havde kyllinger og hønniker på gulv, og i løbet af de første dage døde der hver dag mellem 3 og

Bodenkorrel er et 100% naturprodukt, som er i stand til at opsuge store mængder fugt. Klatterne tørrer hurtigt ud og falder i støv. Der ved ødelægges kokzidiernes og håormenes udviklingsproces, og lugten neutraliseres.

10 kyllinger af 5.000. I løbet af kort tid faldt dødstallet til under 3 pr. dag. Efter at de var blevet solgt, blev en del af hønsene holdt i bure med trådbund, og en del blev sat på gulvet i normale hønsehuse som hos os. Praktisk talt alle høns overlevede.

En dag indførte vi en nyhed, der bestod i at vores kyllinger kom på tråd. Resultatet var, at der næsten ikke døde nogen. Kyllingerne var sunde og raske. Men da vi solgte dem som høn-

nikker fik vi problemer. De kom derved for første gang i berøring med deres egen udskidning og fik alle mulige sygdomme. Følgen var mange dødsfald. Da de som kyllinger aldrig havde været i berøring med deres egen udskidning, havde de ikke opbygget nogen immunitet. Det har fået mig til at tænke, og derfor bruger jeg nu dybstrøelse på ungeslaget. Jeg gør kun rent her en gang om året. Kun foderbordet holder jeg rent. Jeg vaccinerer ungerne mod Para-Myxo

Af
Nöel De Scheemacher
i
»Gut Flug«
Februar
2000

som jeg skal, men ellers får de ikke nogen kure, hverken mod Gul Knop eller Kokzidiose, og de får heller ikke antibiotika. Absolut ikke. Mit slag er godt ventileret. På den måde bygger mine unger selv en modstandskraft op mod smitte, og jeg har det meget lettere med rengøringen«. Man kan vende og dreje det, som man vil, men der gemmer sig en god portion sandhed i Prills historie.

Efter min mening kan man kun anbefale hans dybstrøelsesmetode til de mange duemænd, som sender deres unger ud til 2-3 hundrede km. Hvis man helst ikke vil have gødningen liggende på gulvet, råder jeg til at bruge et lag Bodenkorrel på ca. 2 cm. Det udtørre klatterne på kort tid, så de falder fra hinanden - og så kan de fravænnede unger godt lide at ligge i korellen. Det er også en fordel, at de så altid har rene fødder.

Efter min mening en ide det er værd at prøve.

Karkov 072.

Henri Menten, Herselt

Nr. 1 til det belgiske mesterskab i hurtighed og nr. 1 »Halve-Fond« med unger

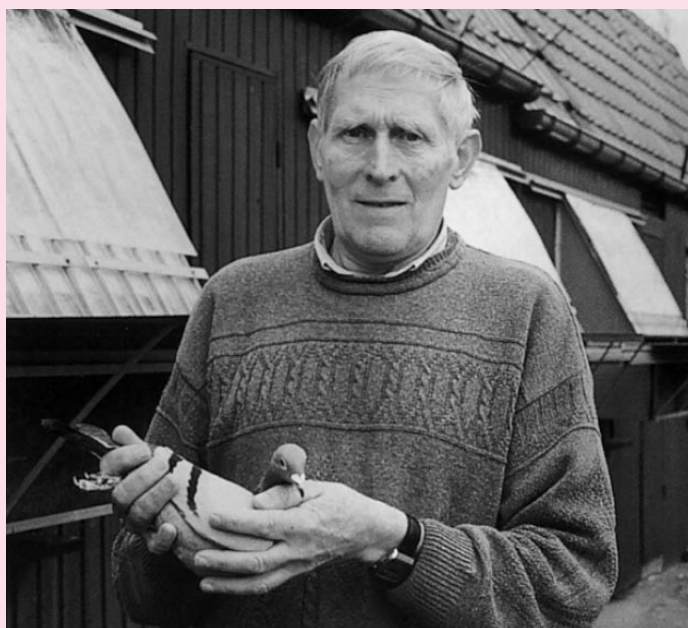
Herselt er en landsby ved floden »Grote Grete« i kommunen Ramsel og hører til Provinzen Antwerpen. I Ramsel har man fællesforeningen med navnet »Geels Frankrijkspel«, der er sammenslutning af 12 lokalforeninger med ialt 900 medlemmer. Vitessen flyves i højsæsonen fra Quievrain med deltagelse af ca. 3000 duer og det er en af Belgiens største sammenslutninger. Jeg ved ikke, hvor der er en, der er større. Henri Menten er selvfølgelig heldig ved at kunne flyve i en så stor sammenslutning. Her kan og skal man måle sig i stærk konkurrence med stærke slag og man har ægte sammenligningsmuligheder med flere af Belgiens store i brevduesporten, som bor her.

Starten

Henri Mentens onkel var Louis Dekkers og han var en fortlidig læremester for Henri, for han var i sin tid en levende legende på Vitesse-flyvningerne. Menten fløj i 10 år i kompagniskab med denne mester. Herved lærte han alt hvad der havde betydning for sporten til perfektion og alle de små kneb. Med denne forberedelse lykkedes det ham også, da han blev selvstændig, at få succes fra begyndelsen.

En start med mesterskabsduer

Henri Menten fik naturligvis det bedste af det bedste med af onkelen, da han begyndte for sig selv. Med afkommet heraf, kun-

Henri Menten.

ne han slå dørene op til de store flyvninger fra Noyon. Allerede i 1974 erobrede han titlen »General Mester fra Noyon« i den stærke dueforening i Herselt. At det ikke var en engangsforførelse, viste hans fortsatte succes historie. Han havde derfor heller ikke behov for at hente duer udefra, før han i 1993 gik til Theo Yskout i Hulsthout efter nyt blod og forstærkning. Grunden var et ønske om, at kunne blande sig med toppen nationalt. For at opnå dette krævedes der også mere tid til duerne og dette fik han netop på dette tidspunkt ved at gå på efterløn.

95% Yskout duer

I dag er 95% af bestanden efter Yskout duer. Menten fik en datter af »Playboy«, en søn af »Vi-

soog«, en datter af »Princes«, en datter af »Zwarte Mona«, en søn af »Superstar« (3 nationale Esdue), en søn af »Klein Zwart«, en datter af »Musty« og yderligere en række duer, som i dag sidder på avlsslaget. Ved at studere stamtavlerne fra Yskout, fandt Menten ud af, at de bedste af hans flyvere havde Karel Schellens »nr. 1 national Bourges« i stamtavlen. Denne Schellens hans velkendte nedarvningsevne har Yskout duerne ofte vist sig også at have, ligesom nu Menten duerne. Man kommer her til at tænke på Jos Vandenbrande, der er kommet til tops på kort tid på samme måde. Hvor fremragende velegnede, disse Yskout duer har været til indkrydsning på Mentens duer, har hurtigt vist sig. F.eks. har Mentens gamle han Belge 92-6548140 i sammenparring med Belge 97-62922575 en datter af »Princes« vist sig at være et ægte guldpar.

Duerne

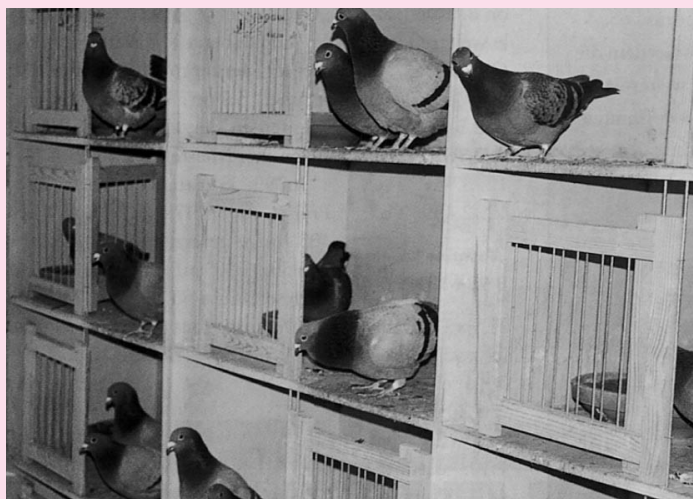
Der flyves i sæsonen med 12 enkemænd, deraf 9 et-års og 3 gamle. Derudover kapflyves der med 5 enkehunner. Regner man magerne med og de 10 avlspar, kommer man til resultatet 54 duer, som er hele vinterbestanden. I vore dage et lille slag. Med hensyn til ungerne er det det samme. Der avles 35 til eget brug. De sorteres konsekvent. Undskyldninger accepteres ikke. Sådan må det være, for Menten kalder sig en lille duemand

Af
Gommaar van Opstal
i »Briefftaubensport
International«
jan. 2000

og vil ikke være andet. Kun ved at holde vinterbestanden nede på ca. 50 duer, mener han at kunne sikre kvaliteten og det er det, det i den sidste ende kommer an på. Når man kan vinde det belgiske mesterskab, kan denne påstand ikke modsiges.

Pasning og metode

Enkemændene flyves efter det klassiske enkemandssystem. De bliver sat i vinteravl og mader selv de første unger op. Parringen finder sted i sidste halvdel af november, samtidig med at avlsduerne parres. Ved mit besøg den 20. november var de allerede sat sammen. Når de senere slås om til enkemænd og skal i kurven til kapflyvning, får de kun hunnen at se i nogle sekunder. Når de kommer hjem, får de kun nogle få minutter til at fornøje sig med hunnerne i. Det er tilstrækkeligt efter Henri Mentens mening og holder motivationen i live. Lørdag, søndag, mandag og tirsdag fodres duerne med halv diættilfodring og halv sportsblanding. Menten tror ikke på strøgne spiseskeer med foder i reden. Han fodrer i fælles trug, men passer på, at der ædes op. Onsdag, torsdag og fredag får de ren sport. Om mandagen iblandes oxygen og ølgær i foderet og om torsdagen får de vitaminer. De fem enkehunner flyves efter Remy de Meys metode. Disse hunner har bevist deres kvaliteter allerede som unger og må gøre det igen som etårs. Når deres præstationer på denne måde er afprøvet og bevist, går de bedste af dem på avlsslaget efter sæsonen. Der flyves kun med unger af første kuld. Når de er 8 uger gamle sorteres de grundigt og skilles efter køn. Kun hunnerne mørkelægges og de er beregnet til at skulle flyve flyvningerne i Halve-Fond. Han ungerne, som kun flyver Vitesse, flyves uden at blive mørkelagt. Kort før de sættes i kurven, sættes et par gamle hanner ind til hun ungerne for at stimulere dem. Det samme sker

Avlsslaget.

hos hanungerne med et par ældre hunner. I modsætning til så mange andre duemænd bruger han ikke skydedørsmetoden. At dette system er det bedste egnede til at holde ungerne motiverede, viser med eftertryk de indtil nu, næsten til stadighed opnåede topresultater, for de gamle duer begynder sæsonen i april og slutter i juli. Når man hertil lægger ungeflyvningerne til slutningen af august, bliver det fem måneder. I god tid før sæsonen henter Menten dyrlægen og får duerne undersøgt. Sidste år fik han anvisning på en fem dages kur mod Gul knop. I sæsonens løb kommer dyrlægen på besøg to gange og det fik i år til følge, at duerne fik en nødvendig behandling mod sygdom i luftvejene. Det kunne ikke falde Menten ind at give blinde kure. Han har den opfattelse, at et år med mange kure aldrig kan blive et topår. »Når man sorterer hårdt og konsekvent, får man ikke megen sygdom at slås med«, siger han. Hvor streng sorteringen er, ses af, at kun tre af sidste sæsons enkemænd sidder på enkemandsslaget. Når man tager i betragtning, hvor længe Menten

har fløjet på topniveau, må man mene, at hans fremgangsmåde er absolut rigtig. Han sender som regel kun mellem to og fire duer på enkelte flyvninger op til otte. En række resultater viser, hvor stærkt han flyver: 2/5 Quievrain nr. 2 og 6 af 948 duer. 16/5 Noyon nr. 2 og 8 af 1195 duer. 23/5 Noyon nr. 14 og 21 af 603 duer. 30/5 Noyon nr. 14 og 21 af 476 duer. 6/6 Noyon nr. 1 og 48 af 521 duer. 12/6 Sens nr.

»Yasmine«.

20 og 69 af 2061 duer. 19/6 Sens nr. 1, 7 og 8 af 2348 duer. 26/6 Sens nr. 2 og 25 af 1042 duer. 10/7 Toury nr. 4 og 6 af 1010 duer. 17/7 Toury nr. 8, 9 og 11 af 937 duer. 24/7 Toury nr. 6, 9 og 12 af 968 duer.

**»Guylian«
Belge 99-6422538**

Hvis denne due kan lave 4 top præstationer i år 2000, vil den være belgiens repræsentant ved næste Olympiade, for allerede som unge blev den 5. Es-due til Versela Lagas verensmesterskab. Koefficienten var 2,65, som den opnåede ved følgende placeringer: 14/1476, 2/1986, 7/2363, 7/2348, 8/1521 og 12/2459.

**»Rambo«
Belge 99-6422541**

11 præmier på 12 flyvninger bl.a. 6/1045, 2/2347, 9/2787, 12/3961 og 12/2459.

**»Yasmine«
Belge 98-6383506**

Den tog 30 præmier på 2 år, deraf 25 i bedste tiendel og 4 første præmier. Den blev 2. Es-due i »Duivenkrant Halve Fond«.

Den nationale ærespræmie.

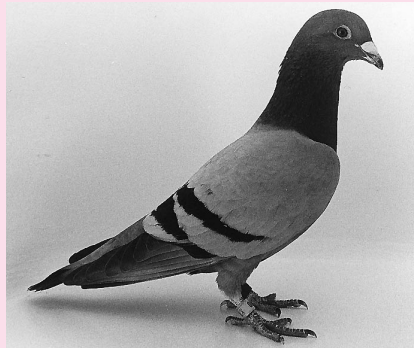
**»Sprinter«
Belge 98-6383520**

11 præmier på 13 flyvninger alle i bedste tiendedel, 3 første og to anden.

»De Belge 97-6511074«

Denne due tog 1 første, 2 anden, 2 fjerde, 1 femte, 2 sjette, 1 syvende o.s.v. ialt 33 præmier på 39 flyvninger.

**5 sektions-
vindere
fra
0156
»Pax«**

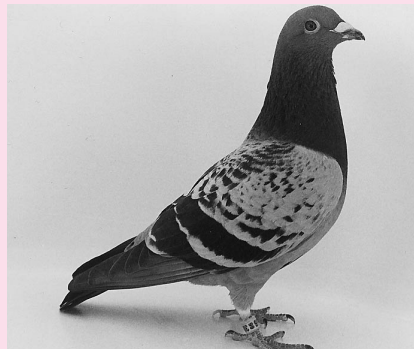
0156-99-400. Sektionsvinder d. 7/8 fra Altona. Ejer: Frank og Henning, 0156 »Pax«.

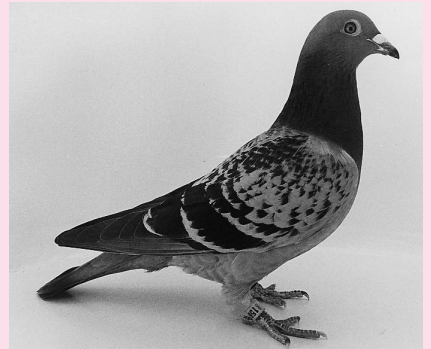
0156-98-417. Sektionsvinder d. 10/7 fra Nyborg. Ejer: Frank og Henning, 0156 »Pax«.

0156-94-60. Sektionsvinder d. 23/7 fra Karlsruhe. Ejer: Frank og Henning, 0156 »Pax«.

0156-99-386. Sektionsvinder d. 14/8 fra Soltau. Ejer: Frank og Henning, 0156 »Pax«.

0156-99-372. Sektionsvinder d. 10/7 fra Nyborg. Ejer: Frank og Henning, 0156 »Pax«.

En flok gode, sunde duer og et godt ventileret, lyst slag. Hele året ydes en 100 procent indsats og at der hvert år indsendes gødningsprøver for kontrol af sundhedstilstanden. Disse er forudsætningerne for at opnå gode resultater, mener Ronny Olsen, 0184 »Nordbornholm«, der i sæson 1999 vandt mellemdistancemesterskabet i sektion 13 på Bornholm.

Det er ikke første gang, at Ronny Olsen markerer sig i brevduesporten på Bornholm. I 1995 var han mellemdistancemester i både åben og sport. I 1996 nr. 2 til begge mesterskaber på mellemdistancen. I 1998 vandt han det åbne mellemdistancemesterskab og blev nr. 2 til samme kategori i sport tillige med, at han i denne sæson havde Bornholms bedste gulddue. Han har siden sin begyndelse i sporten i 1991 haft 12 sektionsvindere.

Det naturlige system

Ronny flyver sine duer på det naturlige system med unger eller æg i reden. De et-årige duer flyves på alle mellemdistanceflyvninger sammen med de ældre duer. Ungerne bliver trænet i flok tre-fem gange, hvorefter de trænes i en-slip. Tillige er ungerne på foreningstræning fra havet og Simrisham i Sverige, ligesom de også får et par træninger fra Hvidovre.

I flyvesæsonen fodres med færdigblandinger, som jævnligt

Ronny Olsen foran sit slag. I hånden har han 93.575, der to gange er sektionsvinder, og 98-001, der i 1999 var placeret som 3, 17, 3 og 2 i sektionen.

fugtes med hvidløgssolie og tilsettes ølgær, honning og gær. Efter hjemkomst fra kapflyvning får duerne en egen fremstillet rensblanding til og med søndag, hvor der skiftes til flyvefoder og majs. I vinterperioden gives et foder, som Ronny selv blander. Hele året har duerne adgang til picksten og grit.

Vitaminer gives to gange om ugen i flyvesæsonen og om vinteren fire gange ugentlig.

Duerne

Ronny Olsen har haft brevduer siden 1991, da han blev optaget i 015 »Rønne«. 1. april 1998 flyttede han sit medlemskab til 0184 »Nordbornholm«.

De første duer fik han fra sportsfæller i lokalforeningen, men der er siden indsat andre duer af afstamning Delbar-Van Riel, Huyskens-Van Riel. Desmet Mathijs og Janssen-duer fra Andreas Andreasen, 0239 »Skærbæk«. Sidst er indkøbt duer fra Jos Thoné, og det er hensigten, at unger af disse duer skal indkrydses på slagets gamle stamme.

Bestanden er på 110 duer, og der tillægges hvert år cirka 60 unger. Der parrest bedst til bedst. Der drives lidt indavl, men krydses gerne andet blod ind på egne duer for derefter at parre afkommet af disse parringer tilbage på den oprindelige linie. Ronny ser gerne, at duerne

har en god vinge, og at de er mellemstore af bygning. Men ellers er det kurven, der sorterer.

Slaget

Ronny har sine duer i et have-slag på fem gange seks meter, der er indrettet med fire afdelinger: En med 16 reder, en med 25 reder, en med ti reder og et rum til materialer og foder. Slaget er isoleret og er i hvert rum forsynet med mekanisk ventilation, der kan reguleres med et ur, der er tre ovenlys-vinduer, der giver rigeligt med lys og varme ned i slaget. Slaget har tre udflyvninger.

Om vinteren er Ronny på slaget én-to timer hver dag, men i foråret og sommeren er den daglige omgang med duerne på tre-fire timer.

Det er ikke kun brevduerne, som Tomy Olsen har som hobby. Han har også 100-150 engelske undulater og dværghøns. Tillige er der en hund og en kat, der følger Ronny overalt på due-slaget. Og duerne er ikke bange for dem.

—ård.

Duerne på slaget.